

hvad der ikke er indbefattet i det Første. Naar en Mand f. Ex. aarlig formaler flere hundrede Tdr. Korn til Fedning af Dvæg eller Sligt, da troer jeg ikke, at man kan sige, at dette Korn er formalet til hans Huusholdning; men paa den anden Side er det haardt at tillade ham at anlægge en Mølle og nægte ham at male til sine Kreaturer. Forsaavidt det af en æret Landsstingsmand er yttret, at der ogsaa af denne Paragraph skulde opstaae stor Fare for Møllerne, da kan jeg paa ingen Maade troe det; thi det har viist sig — og det er en Kjendsgjerning, som ikke lader sig fuldfaae — at Hovedgaardene have havt denne Tilladelse, uden at de saagodtsom have benyttet den (Ja!), idetmindste ikke i flere Egne af Landet, hvor man endogsaa paa nogle Gaarde have havt Møllerne staaende, uden at de ere blevne afbenyttede, og paa andre Steder ere de endogsaa blevne nedbrudte (Ja!). Naar det forholder sig vitterligt saaledes, at de, der have størst Brug for Maling, ikke engang have benyttet deres Ret til at anlægge disse Møller til eget Brug, saa spørger jeg: er der da Grund til at antage, at de mindre Landbrugere, der have langt mindre Nytte og Brug af en saadan Mølle, skulde gjøre en saa kostbar Indretning? For mig stiller det sig ikke saaledes; jeg maa tværtimod antage, at den Fare, der for Møllerne kan være at befrygte fra denne Kant, er for Intet at regne.

H. W. Hansen: Ligesom jeg, da § 14 var under Forhandling, havde ønsket, at Forsamlingen vilde have stemt for Regjeringens Lovforslag, netop fordi det forekommer mig at være i Møllernes Interesse, saaledes skal jeg tillade mig at anbefale de oprindelige Forslag, der nu foreligge til §§ 1, 2 og 3. Det forekommer mig, at Regjeringen ved dette Lovudkast har løst de paagældende Forhold paa en meget heldig og, efter min fulde Overbeviisning, retfærdig og billig Maade, og jeg skal derfor beklage enhver Afvigelse, der derfra finder Sted. Med Hensyn til de Endringsforslag, der nu ere stillede til de paagældende Paragrapher, da forekommer det mig, at man netop har handlet imod, hvad jeg anseer for at være i Mølleierernes Interesse, naar man har foreslaaet, at Slutningen af § 1 skulde

falde bort, efter hvilken de skulde være berettigede til at „male enhver Kornfort og til hvilken som helst Afbenyttelse“. Det er jo dog vel klart, at det ikke kan gjælde for andre Møllere end dem, der omhandles i § 1, og det forekommer mig, at det sikkert ikke er aldeles overflødigt, at disse Ord staae der; det er desuden en Tilladelse, de maae antages at have, og altsaa ere disse Ord jo kun en Stadfæstelse af, hvad der faktisk finder Sted.

Med Hensyn til den Incorrecetheed, der er bleven gjort opmærksom paa i Udvalgets andet Forslag, da er det allerede af en anden æret Taler (Beutner) bemærket, at den let kan blive afhjulpen ved blot at forandre det lille Ord „i“ til „med“, hvilket maaskee vil blive taget under Overveielse af Udvalget, og saaledes vil det, der kan forstyrre Meningen i Sætningen, falde bort. Hvad derimod den Bestemmelse angaaer i § 2, at Enhver skal være berettiget til at opføre nye Møller til al Slags Formaling til Brug i egen Huusholdning eller Næringsdrift, da har Udvalget foreslaaet, at de 2 sidste Ord „eller Næringsdrift“ skulde udgaae; men jeg troer dog virkelig, at det ikke kan være synderlig Trang tilstede for de nuværende Mølleiere til at faae disse Ord udeladte af Paragraphen. I Reglen ville dog de Næringsdrivende, der kunde være Spørgsmaal om, ikke drive deres Næringsvei i saa stor Omfang, at der kan være Opfordring for dem til selv at anlægge Møller, og skulde der opstaae Næringsdrivende, der kunde drive deres Næringsvei i et saa stort Omfang, saa vilde det være en meget stor Hindring for dem, at de ikke dermed kunde forene Møllebruget. Jeg skal som et Exempel anføre Noget, som efter min Erfaring har fundet Sted her i Kjøbenhavn med Hensyn til Bagerneringen. Det er mig nemlig bekendt, at der ved flere Leiligheder er indløben meget betydelige Ordre fra Udlandet til Kjøbenhavn paa det saa fordeelagtigt bekendte Skibsbrød, men hvilke Bagerne ikke have seet sig istand til at effectuere, fordi man ikke har havt det Forraad af Meel, der dertil udfordredes, og Møllerne ikke have været istand til i saa kort Tid, som var betinget til Ordrens Udførelse, at levere det fornødne Meel; dette har da havt til Følge, at flere af